

pæl. De oplysninger om sigtede, som journalisten efterfølgende giver i en artikel, er ikke så afslørende, at den sigtede kan identificeres alene på grundlag af artiklen, men er der i samme skrift f.eks. et pressefoto af sigtede, kan kombinationen af artiklens oplysninger og fotografiet være tilstrækkeligt til, at sigtede kan identificeres. I dette tilfælde vil redaktøren i medfør af § 11, stk. 1, være ansvarlig for overtrædelsen af navneforbudet.

Lovforslagets § 11, stk. 2, svarer til § 13, stk. 2, i betænkningens lovudkast. Bestemmelsen er, bortset fra sproglige ændringer, identisk med presselovens § 6, stk. 3, 2. pkt. Det bemærkes, at redaktørens ansvar ikke omfatter tilfælde, hvor forfatteren er ansvarsfri på grund af manglende forsæt eller uagtsomhed.

Til § 12

Bestemmelsen, der er ny, omhandler den situation, at der i et massemedie citeres artikler m.v., der hidrører fra et andet massemedie. Er citatet unavngivet følger redaktørens hæftelse for indholdet af reglen i § 11.

Er artiklen derimod også navngivet i det nye massemedie følger det af § 12, at redaktøren er ansvarlig for indholdet, medmindre forfatteren har givet et samtykke, der også omfatter udbredelsen via det nye massemedie. En navngiven forfatter er således ikke uden videre ansvarlig for den videregående udbredelse, der sker i kraft af offentliggørelse i det nye massemedie. Reglen skal ses i sammenhæng med forslagens § 10, stk. 6, sammenholdt med § 11, hvorefter redaktøren for det nye massemedie er ansvarlig for artikler, der offentliggøres som hidhørende fra et navngivet nyhedsbureau, medens nyhedsbureauets redaktør er ansvarlig for bureauets selvstændige offentliggørelser af dets unavngivne artikler. Der henvises til betænkningen side 163 ff.

Til § 13

Bestemmelsen omhandler redaktørens medansvar for indholdet af navngivne artikler.

Ifølge presselovens § 6, stk. 3, sidste pkt., er redaktøren medansvarlig for indholdet af en navngiven artikel i skriftet, hvis den med redaktørens vidende er skrevet af en fast medarbejder ved skriftet, hvis den er skrevet efter opfordring af eller under anden medvirken af redaktøren, eller hvis redaktøren vidste, at indholdet var urigtigt. Ifølge lovforslaget opretholdes bestemmelserne om redaktørens medansvar i disse undtagelsessituationer, således at retstilstanden forbliver uændret. Justitsministeriet finder herudover i lighed med Medieansvarsudvalget, at medansvarsreglen bør udvides til også at omfatte tilfælde, hvor redaktøren vidste, at artiklens indhold var urigtigt el-

ler indebar en krænkelse af privatlivets fred. Bestemmelsen omfatter således ikke tilfælde, hvor redaktøren ikke ved om en ærekrænkende sigtelse er sand eller usand. Forfatteren vil være den nærmeste til at føre sandhedsbevis for en sigtelse, der udbredes i en navngiven artikel.

Til § 14

Bestemmelsen, der er ny, vedrører gengivelse af udtalelser i interviews, referater o.lign. Om baggrunden for bestemmelsen henvises til de almindelige bemærkninger afsnit 4.2.1.1. og til betænkningen side 169 ff.

Efter gældende ret er selve fremsættelsen af strafbare ytringer kriminaliseret. Bestemmelsen i § 14 fører til, at den, der har fremsat en strafbar ytring, under visse betingelser også kan drages presseretligt til ansvar for gengivelsen.

Forslaget indebærer således, at den navngivne meddeler (kilde) inddrages som presseretligt ansvarssubjekt og i givet fald som sådant ifalder medansvar for sine i pressen offentliggjorte udtalelser sammen med den angivne forfatter af den artikel, hvori udtalelserne er gengivet, jf. reglerne i § 10, eller, hvis artiklen er unavngiven, sammen med redaktøren, jf. § 11.

Den, der føler sig krænkede, kan i overensstemmelse med gældende ret i et privat søgsmål efter eget valg rette sagen mod både fremsætteren og forfatteren/redaktøren eller mod én af dem.

Det er en forudsætning for et sådant medansvar indtræden, at en udtalelse er gengivet korrekt, og at ophavsmanden har godkendt, at udtalelsen gengives navngiven. Heri ligger, at den pågældende også har været indforstået med offentliggørelsen. Bevisbyrden for, at disse betingelser er opfyldt, påhviler forfatteren og/eller redaktøren, og kan den ikke løftes, kan ansvar alene pålægges disse.

Selv om f.eks. en journalist formelt er ansvarlig efter hovedreglen i lovforslagets § 10 om ansvaret for den navngivne forfatter, vil denne undertiden kunne være ansvarsfri på grund af udtalelsens nyheds- og informationsværdi, der som fastslået af Højesteret i visse tilfælde vil kunne føre til, at den pågældende frifindes, se betænkningen side 171 ff. Denne ansvarsfritagelsesgrund er naturligvis ikke begrænset til forfatteren (journalisten), men vil efter omstændighederne også finde anvendelse i relation til redaktøren eller den, der citeres for en udtalelse.

Til § 15

Bestemmelsen pålægger udgiveren ansvar for